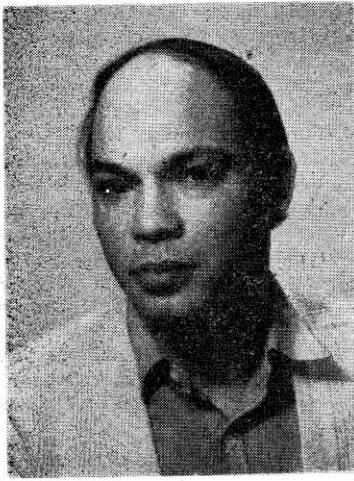

Mr Vanči Križanac (1946. – 1985.)

Osvanulo je turobno jutro početkom mjeseca ožujka, mješeca kad počinje život i kad se budi cijela priroda. Ostali smo nijemi doznavši da je zla sudbina otrgla jedno biće iz naših redova i da nas je zauvijek napustio naš dragi Vanči. Vanči je preminuo u cik zore 1. 03. 1985. godine.

Mr Vanči Križanac rođen je 19. 05. 1946. godine u Omišu. Još kao malo dijete doselio se je sa svojim roditeljima u Zagreb, gdje je završio osmogodišnju

školu i gimnaziju. Nakon toga upisao se je na Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojem je diplomirao 1973. godine.

Od 1974. godine radio je na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na Zavodu za biologiju i patologiju riba i pčela kao asistent na određeno vrijeme, a njegov je rad bio usko povezan sa problematikom bolesti riba. Vanči je magistirao 1978. godine na istom fakultetu sa temom iz područja bolesti riba. Iste je godine prešao u Centar za istraživanje mora Zagreb, Instituta »Ruđer Bošković« kao znanstveni asistent sa stalnim radnim odnosom i dalje radeći na znanstvenoj problematiki iz bolesti riba.

Uz neprekidno učenje, rad i odlaske na teren vezane uz njegovu znanstvenu djelatnost učestvovao je na 10 simpozija, kongresa i seminara s 13 znanstvenih i stručnih referata. U istom je vremenu objavio 16 znanstvenih i stručnih publikacija, koordinirao i vodio nekoliko privremenih ugovora i predano radio na doktorskoj disertaciji iz područja epizootiologije salmonevnih vrsta riba.

Samo zadnji zadatak nije uspio privesti kraju usprkos naporu i volji koju je ulagao i preko svojih snaga dolazeći mjesecima na svoje radno mjesto i onda kad je već bolest uzela maha i kad je trebalo mirovati.

Voljeli smo i cijenili njegovu dobrotu, razboritost i mirnoću. Vanči je bio dobar drug i komunista, primjeran radnik i dragi suradnik, a prije svega čovjek.

U ime svih onih koji su ga poznavali i surađivali s njim može se slobodno reći: imali smo čast poznavati ga, raditi i družiti se s njim, a kao mala utjeha ostaje jedino istina da Vančija nećemo i ne možemo zaboraviti.

Dr ZLATICA TESKEREDŽIĆ